

naturligvis maa blive højere her i Landet end i Udlandet, fordi Skattegrundlaget er saa meget snævrere. Der er desuden her Tale om et ret rodfæstet Forbrug, som jeg ikke tror viger saa ganske let for Skattepaalæget. — Man taler om, at dette Skattepaalæg skulde kunne drive Forbruget over til det skattefrie Øl i et saadant Omfang, at ogsaa de finansielle Forventninger ville blive meget væsentligt skuffede. Jeg tror det ikke. I 1891 indførtes Ølskatten ganske fra nyt, og indførtes i en Højde, som medførte en Forøgelse af Prisen med 2 Øre pr. Bajer, uden at der vel at mærke fulgte nogen samtidig Forhøjelse af Brændevinskatten med. Den hele Foranstaltning virkede som et politisk Chok og fremkaldte derfor Lidenskaber og Bevægelser, som der i alt Fald ved denne Forhøjelse af Ølskatten dog ikke kan være Tale om. Naar man nu ser paa Forholdene, som de vare den Gang, og ser, at rigtigt beregnet medførte under disse saa langt ugunstigere Forhold for Bajerskøl-bryggerierne Skatten kun en Nedgang af Forbruget med 16 pCt., saa forekommer det mig ikke, at der er nogen særlig Grund til at tro, at ikke Regeringens Overslag om de 10 pCt.s Aftagen denne Gang skulde holde Stik, navnlig naar henses til, at vi samtidig mere end tredoble Brændevinskatten.

Der er i begge de nævnte Love gennemført en Række Ændringer af Enkeltheder, som jeg ikke her skal komme ind paa. Jeg skal kun sige som gældende disse Ændringer i Almindelighed, at de ere dikterede af Ønsket om dels at indføre saadanne praktiske Forbedringer, som ved Lovenes Brug have vist sig ønskelige, dels at lette Forholdene saa meget som muligt for de Industrier, der ved Afgiftsforhøjelsen faa en betydelig Forøgelse af Byrder og Vanskeligheder i deres Virksomhed. Derfor har man, saaledes som det ogsaa vil fremgaa af Folketingsudvalgets Betænkning, ved Samvirken mellem Folketingsudvalget og Regeringen søgt i videst muligt Omfang at gennemføre de Ønsker om tekniske Ændringer, som vedkommende Erhverv have haft med Hensyn til Afgiftserlæggelsen og med Hensyn til en Mængde andre Enkelhedsbestemmelser. Jeg har nu kun et af de 4 Lovforslag tilbage at omtale, nemlig Forslaget om Cigarettskatten. Det angaar, som ærede Medlemmer ville vide, en Stempelafgift, der udredes efter en stigende Skala og udmaales efter Detailprisen: For Cigaretter under 1 Øre bliver Afgiften 10 Øre pr.

100 Stkr., og den stiger saa gennem forskellige Trin til 200 Øre pr. 100 Stkr. for Cigaretter til en Detailpris af 8 Øre. Det er bekendt, at ved den Ændring af Tobaksbeskatningen, som foregik i 1908, naaede man ikke ganske det tilsigtede. Den kombinerede Vægt- og Værditold, som indførtes for Cigaretternes Vedkommende, kom til at virke som stærkt protektionistisk og i ikke ringe Grad indskrænkende Indførselen, ligesom den ved en betydelig indenlandsk Fabrikations Opstaaen formindskede det anslaaede Udbytte for Statskassen. Det, man her foreslaar, er at kombinere Tolden med en Stempelafgift saavel af indenlandske som af udenlandske Cigaretter. Afgiften skal erlægges gennem Paaførelsen af et Stempelbaand og kontrolleres ligeledes ved denne Foranstaltning. Ved en Stempelskat paa Cigaretter vil man naa at gennemføre en Beskatning efter Værdi saavel af den indenlandske som af den udenlandske Produktion paa dette Omraade og at indvinde et Beløb af ca. 700,000 Kr. for Statskassen. I Forbindelse med Forslaget er sat ændrede Tarabestemmelser, der fastsætter Tara efter Undersøgelse ogsaa for Cigaretter, der indkomme i Pakninger paa under 50 Stk., hvilket ikke har været Tilfældet før, og hvilket har medført forskellige Uligheder og Urimeligheder i Toldbehandlingen samtidig med en højere Beskyttelse, end der var tilsigtet.

Man har rejst stærke Klager over de foreslaaede Bestemmelser om Beskatningsformen gennem Stempelbaandet, Bänderolen, og man har ment, at den vil være i ualmindelig Grad generende og forstyrrende for Næringslivet, ganske særligt for Detailhandelen. Jeg skal nu hertil sige, at hvis man vil naa Maalet, tror jeg ikke, man kan komme uden om dette Middel. Hvis man vil indføre en virkelig Værdibeskatning for Cigaretter, — og Cigaretter er utvivlsomt den Del af Tobaksforbruget, som har den mest udprægede Luksus karakter, har det i endnu højere Grad end Røgtobak og Cigarer —, og Iundgaa, at den Fabrikatskat, som indføres, bliver omgaaet, saaledes at mindre ærlige næringsdrivende faa Lejlighed til at øve en uhelderlig Konkurrence overfor de mere ærlige, og Statskassen gaar tabt af den Fordel, den skulde indvinde, saa er der ganske sikkert intet andet Middel end det her anviste, Bänderolesystemet. Overalt, hvor man har villet indføre Fabrikatbeskatningen, for at ramme det indenlandske Produkt og derved tillige helt ud